

สตรีที่ประเสริฐ

(สุภาษิต 31:10-31)

โดย แวนฟ้า

จากการศึกษาประวัติบุคคลสำคัญของโลกหลาย ๆ คน จะเห็นว่ามีเบื้องหลังที่คล้ายกันประการหนึ่งคือ ชีวิตในวัยเด็กมีอิทธิพลต่ออนาคตของพวกเขาเป็นอย่างยิ่ง โดยด้านการเป็นผู้นำของพวกเขาไม่ว่าจะเป็น เลนิน แฟรงกลิน รูสเวลท์ มหาตมะคานธีร์ หรืออับราฮัม ลินคอล์น

อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดีคนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือได้ว่าเป็นประธานาธิบดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสหรัฐฯ และเป็นรัฐบุรุษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกคนหนึ่ง เสียชีวิตเมื่อประมาณ 127 ปีมาแล้ว เป็นผู้ที่คนทั่วโลกรู้จักดี

เป็นผู้นำที่มีชื่อเสียงโด่งดัง อันที่จริงเมื่อก้าวขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีของสหรัฐฯ นั้น เกือบจะไม่มีใครรู้จักท่านเลย เป็นม้ายู่ภายนอกสายตา ผู้คนมองท่านอย่างหมิ่น ๆ เป็นนักกฎหมายชั้นสอง เป็นคนบ้านนอกเป็น ๆ แต่ทว่า เมื่อท่านก้าวขึ้นสู่การเป็นผู้นำประเทศ ท่านประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง

ช่วงการเป็นประธานาธิบดีนั้น เป็นยุคที่ยากที่สุดของสหรัฐฯ เพราะกำลังอยู่ในสภาวะสงครามกลางเมือง ฝ่ายเหนือรบกับฝ่ายใต้ และปัญหาเรื่องการเลิกทาสด้วย เป็นช่วงรอยต่อสำคัญทางประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา พระเจ้าทรงวางชีวิตของท่านไว้ ณ จุดสำคัญนี้ ท่านต้องเผชิญกับภาวะวิกฤติแทบไปไม่รอดหลาย ๆ ครั้ง แต่เคล็ดลับของท่านคือ การมีกำลังในพระเจ้า

อับราฮัม ลินคอล์น เกิดในครอบครัวยากจน แลเมเป็นคนหน้าตาไม่เป็นที่นิยม ตัวผอมสูง สาว ๆ ไม่สนใจเหลียวมอง ผู้คนไม่ค่อยให้ความสนใจ เมื่ออับราฮัม ลินคอล์นอายุได้ 9 ขวบ คุณแม่ก็เสียชีวิต ต่อมาพ่อแต่งงานใหม่มีภรรยาชื่อซารา สิ่งหนึ่งที่ฝังอยู่ในความทรงจำของลินคอล์น ซึ่งท่านพูดถึงเสมอคืออิทธิพลคำสอนของคุณแม่และคำอธิษฐานที่ติดชีวิตของท่านตลอดไป

ครั้งหนึ่งขณะเผชิญกับภาวะคับขันของชีวิต ท่านต้องสูญเสียบุตรชาย หลายคนอธิษฐานเพื่อท่าน และมีคนใกล้ชิดหุนหันใจท่านว่า มีพี่น้องคริสเตียนมากมายกำลังอธิษฐานเพื่อท่านด้วยน้ำตาคลอเบ้าว่า

“ผมดีใจที่รู้ว่ามีคนอธิษฐานเพื่อผม ผมต้องการคำอธิษฐานจากพี่น้องทั้งหลาย ผมอยากได้ยื่น เช่นนั้นผมต้องการให้พี่น้องอธิษฐานเพื่อผม... ผมจะเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยความทุกข์ที่เผชิญอยู่... ผมหวังว่า

ผมจะมีความเชื่อเหมือนเด็กเล็ก ๆ ที่คุณพูดถึง และผมเชื่อว่าพระเจ้าจะประทานความเชื่อเช่นนั้นให้ ผมขอบคุณพระเจ้าที่ผมมีคุณแม่ที่รักพระเจ้า และคำอธิษฐานของคุณแม่ได้ติดตามชีวิตของผมตลอดมา”

เบื้องหลังของผู้ประสบความสำเร็จสูงสุดผู้นี้ คือมีคุณแม่ที่รักพระเจ้าที่ได้ให้ทั้งคำสอนของพระเจ้าและคำอธิษฐานเพื่อ

แม้วันเวลาเปลี่ยนไป สังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ยุคโลกาภิวัตน์ได้เปลี่ยนวิถีชีวิตของคนสมัยใหม่ไปมากก็ตาม แต่คำว่า “แม่” ยังคงมีความหมายในยุคนี้อย่างยิ่ง

ปัจจุบันผู้หญิงสวยกว่าเดิมเพราะทั่วโลกเชื่อในภายิตไทยที่ว่า “ไถ่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง”

โลกาภิวัตน์พัฒนาทำให้เราปรับตัวตามการแต่งกายแบบสากลจากต่างประเทศมากขึ้น ไม่ว่าจะจากมุมไหนของโลก ฝรั่งเศส อิตาลี อเมริกาหรือญี่ปุ่น จากการสำรวจไม่นานมานี้คนไทยโดยเฉพาะคนในกรุงเทพฯ ใช้จ่ายเงินทองในเรื่องเสื้อผ้าและเพื่อการบันเทิงเพิ่มขึ้น ผู้คนจึงหันและมองดูคุณสมบัติด้านความสวยงามภายนอก (รูปร่าง) เป็นหลัก

น่าเสียดายที่สังคมกำลังเปลี่ยนไปในทางที่เน้นแต่รูปร่างภายนอกขาดการมองที่ลึกลงไปในชีวิตอย่างแท้จริง ทำให้ชีวิตที่ฉาบฉวยและผิวเผินมากขึ้น มีผลต่อชีวิตครอบครัวสติการหย่าร้างของครอบครัวในสหรัฐฯ เพิ่มมากขึ้น เป็นหนึ่งในทุก ๆ 2 คู่ และสติการหย่าร้างของครอบครัวไทยสูงทวีคูณด้วย (สยามโพสต์ 5 พค. 94) สติการหย่าร้างของสำนักงานทะเบียนราษฎรกระทรวงมหาดไทยในช่วง 5 ปีนี้ พบว่าสติการหย่าร้าง กทม. สูงขึ้นในทุกปี

ปี 30 มีคู่หย่าร้างถึง 8,773 คู่

ปี 31 หย่าร้าง 8,994 คู่

ปี 32 หย่าร้าง 9,901 คู่

ปี 33 หย่าร้าง 10,069 คู่

ปี 34 หย่าร้าง 10,908 คู่

ปี 35 หย่าร้าง 10,160 คู่ (ประมาณวันละ 30 คู่)

สถิติเพิ่มขึ้นทุกปี และครอบครัวไทยฆ่ากันตายสูงขึ้น ปี 2537 มีถึง 35 ราย

ขอให้เรามาศึกษา

ว่าสตรีที่พึงปรารถนา ที่จะเป็นภรรยาที่ดีและเป็นแม่ที่ประเสริฐนั้นควรเป็นเช่นไร ครอบครัวจะมีความสุขได้อย่างไร เดือนนี้เดือนสิงหาคม เป็นเดือนฉลองวันแม่แห่งชาติ จึงเป็นช่วงที่ควรพูดเรื่องครอบครัวเป็นที่สุด

พระคัมภีร์พูดถึงสตรีหลายตอนแต่ขอให้เราพิจารณาในพระธรรมสุภาษิตบทที่ 31:10-31

1. เบื้องหลัง

พระธรรมบทนี้เขียนโดยพระราชเลมูเอล (บางคนว่าเป็นกษัตริย์ซาโลมอน) แห่งมัสสา ตามคำบอกเล่าหรือคำสอนของมารดา

ภาษาฮีบรูเขียนเป็นคำสอนเรียงตามอักษร ตัวแรกของทุกข้อขึ้นต้นด้วยตัวอักษรเรียงตามลำดับ เป็นคำสอนจากผู้ที่มีประสบการณ์ ภาษิตไทยว่า **ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่** คำสอนนี้มาจากแม่ที่มีประสบการณ์และอยากสอนลูกให้ประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัวให้เลือกคู่ครองที่เหมาะสมสำหรับตน

สำหรับผู้เป็นแม่ สิ่งดีและประสบการณ์ที่ดีของคุณแม่ย่อมมีผลต่อลูกไม่เพียงลูกได้รับการชุบเลี้ยงให้ดีขึ้น แต่มีคำสอนติดตัวไปด้วย

9 ข้อแรกของบทนี้พูดถึงชีวิตโดยทั่วไปและการปกครองของพระราชินีที่เหลือเป็นคำสอนเกี่ยวกับสตรีที่ประเสริฐ

2. คำสอนสำคัญ

(1) คำเยินยอสตรีที่ดี 31: 10-12

“ใครจะพบภรรยาที่ดี เธอประเสริฐยิ่งกว่าทับทิมมากนัก จิตใจของสามีเธอก็วางใจในเธอ และสามีจะไม่ขาดกำไร เธอทำความดีให้เขาไม่ทำความร้ายตลอดชีวิตของเธอ”

สตรีหรือภรรยาหรือแม่ที่ดีนั้นหายากมาก แต่เมื่อพบแล้วเธอมีค่ามากกว่าเพชรนิลจินดา คือ “ประเสริฐ” เป็นบุคลิกของเธอ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Noble character

น่าสังเกตว่าพระธรรมตอนนี้ไม่ได้พูดถึงหน้าตาของเธอเลย แต่พูดถึงความดีงามของชีวิต สามีที่มีภรรยาเช่นนี้จะไม่ขาดสิ่งดีใด ๆ เลย ภรรยาที่ประเสริฐจะทำให้สามีเกิดความมั่นใจและความภูมิใจเพราะรู้ว่าภรรยาจะรักษาความเป็นครอบครัวได้อย่างดี เป็นเสน่ห์ที่มัดใจสามี

(2) ดูแลเรื่องครอบครัวเป็นอย่างดี (ทำงานบ้านอย่างหนัก) 31:13-15

“เธอแสวงขนแกะและป่าน และทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ เธอเป็นเหมือนกำปั้นของพ่อค้า เธอนำอาหารของเธอมาจากที่ที่ไกล เธอลุกขึ้นตั้งแต่มืดอยู่ และจัดอาหารให้ครัวเรือนของเธอ และจัดงานให้แก่สาวใช้ของเธอ”

งานของเธอ คือดูแลบ้านและบริวารหลายคน แม้จะมีบ้านใหญ่มีคนใช้มากมาย แต่สิ่งสำคัญและจำเป็นในครอบครัวเธอลงมือทำเอง และทำด้วยความเต็มใจ เธอตื่นแต่เช้า

อันที่จริงมีหลายอย่างที่เธอวานคนอื่นทำได้ หรือซื้อหามาได้ แต่เธอเลือกทำด้วยมือของเธอ เพราะมันมีความหมาย เป็นการแสดงถึงความจริงใจและตั้งใจ ปัจจุบันเราล้มสิ่งนี้ไปเกือบหมดแล้ว (แม้บ้านถูกพลาสติกเวลาเป็นเงินเป็นทองเกินไป)

เธอทำให้สามีวางใจเพราะทุกคนจะได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่จากเธออย่างทั่วถึง

(3) ดูแลด้านการเงินและทรัพย์สินเงินทอง 31:16-18

“เธอพิเคราะห์ดูไร่นาแล้วก็ซื้อไว้ด้วยผลน้ำมือของเธอ เธอปลูกสวนองุ่นเธอคาคาของเธอด้วยกำลัง และกระทำให้แขนของเธอเข้มแข็ง เธอรู้ว่าสินค้าของเธอจะได้กำไร กลางคืนตะเกียงของเธอก็ไม่ดับ”

เธอเป็นสตรีที่หนักเอาเบาสู้ ไม่ยอมให้อดอย รู้จักใช้เงินทอง ลงทุนในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ ไม่ใช่สร้างหนี้สร้างสินให้สามีต้องคอยตามชดใช้ไม่สิ้นสุด เธอทำให้สิ่งที่มีอยู่ในมือเกิดผล เธอฝึกฝนมือของเธอให้กล้าขึ้นและให้ช้าลงขึ้น

(4) จัดเตรียมสำหรับครอบครัวและคนขัดสน 31:19-21

“เธอยื่นมือออกจับไ้ และมือของเธอจับเครื่องปั้น เธอหิบบยื่นให้คนยากจน เธอยื่นมือออกช่วยคนขัดสน เธอไม่กลัวหิมะมาทำอันตรายแก่คนในครัวเรือนของเธอ เพราะเขาสวมเสื้อสองชั้น”

สองมือที่ไ้กวเป็ลเป็นสองมือที่ทำงานไม่หยุด เป็นสองมือที่ขยันขันแข็งทำงานบ้าน เตรียมสำหรับอนาคตจัดการเรื่องงานและอาชีพอย่างเต็มที่

สองมือของเธอเปิดออกหิบบยื่นให้แก่คนยากจนด้วย

ไม่ใช่เป็นคนจิตใจคับแคบ เมื่อเธอมี เธอหาได้ เธอก็รู้จักหิบบยื่นช่วยเหลือผู้อื่น

เมื่อยามลำบากมาถึง (ฤดูหนาว) คนในบ้านก็ไม่ขาดความอบอุ่น หมายถึง เธอไม่ได้จัดให้คนอื่นจนลืมคนในบ้านของตน

(5) โดดเด่นในกิจการของเธอ 31:22-24

“เธอทำผ้าปูสำหรับเธอ เสื้อผ้าของเธอทำด้วยผ้าลินินเนื้อละเอียดและผ้าสีม่วง สามีของเธอเป็นที่รู้จักที่ประตูเมือง เมื่อท่านนั่งอยู่ในหมู่พวกผู้ใหญ่ของแผ่นดินนั้น เธอทำเครื่องแต่งกายด้วยผ้าลินินไว้ขาย เธอส่งผ้าคาคาเอาไว้แก่พ่อค้า”

เธอเป็นสตรีที่จับอะไรก็ทำจริงทำงานสำเร็จ สามีของเธอเป็นผู้ที่มีเกียรติ และเธอก็ไม่ได้ทำให้เขาต้องอับอาย เพราะเธอเป็นภรรยาที่ประเสริฐของเขา เป็นหน้าตาของเขาได้

เธอรู้จักแต่งและประดับตนในกาลและเทศะที่เหมาะสม เป็นคนรู้จักเวลาและจัดชีวิตได้ดี

(6) เติมด้วยสติปัญญาและความมั่นคง 31:25-27

“กำลังและความสง่าผ่าเผยเป็นอารมณ์ของเธอ เธอหัวเราะให้แก่เหตุการณ์ที่จะมาถึง เธออัปปากกล่าวด้วยสติปัญญา และคำสอนเจือความเอ็นดูอยู่ที่ลิ้นของเธอ เธอดูแลการทำงานในครัวเรือนของเธอ และไม่หุบมือเปิบ”

สตรีที่ประเสริฐไม่ได้อยู่ที่เครื่องแต่งกาย แต่อยู่ที่กำลังและบุคลิกที่เหมาะสม เป็นคนที่เติมด้วยสติปัญญาและความมั่นคง เป็นคนที่ทำอะไรทำจริงและเป็นผู้ที่มีอารมณ์ขัน ไม่ใช่หน้ายักยัดตลอดเวลา ถ้าในบ้านมีแต่หน้ายักยักเข้าหากัน ลูกจะเป็นอะไรไม่ได้ นอกจากลูกยักษ์สำหรับชาวบ้านและเพื่อน ๆ ของเขา

คำสอนของเธอจึงน่าฟังเพราะเจือความเอ็นดูไว้ที่ลิ้น เป็นคำสอนที่ผู้ฟัง สามียและลูก ๆ ได้รับความเต็มใจ

เพราะเธอเตรียมชีวิตและฝึกฝนตนเองเสมอ ดังนั้นเมื่อเหตุการณ์ใดเข้ามา เธอจึงพร้อมเสมอที่จะเผชิญกับมันโดยไม่หวั่นไหว หรือต้องบ้านแตกเพราะควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เธอสามารถหัวเราะแทนการโวยวาย!

เธอไม่หุบมือเปิบ ไม่แบ่งเกียรติจากผู้ที่ควรได้รับ ไม่แย่งเกียรติของสามี

(7) เป็นที่ยอมรับและยกย่อง 31:28-29

“ลูก ๆ ของเธอตื่นขึ้นมาก็ชมเชยเธอ สามีของเธอก็สรรเสริญเธอว่า “สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด”

เราอยากให้คนใกล้ชิดชมเชยเราเช่นนี้ไหม? ไม่ยากที่คนอยู่ไกลไม่ค่อยได้เห็นชีวิตของเราใกล้ชิด ๆ จะชมเชยเรา ยกย่องเรา เป็นผู้ที่พบเราสัปดาห์หรือเดือนละครั้ง แต่คนที่เห็นชีวิตเราทุก ๆ วันวันละหลายชั่วโมงอย่างใกล้ชิดจะรู้ว่าเราเป็นที่ยอมรับและน่ายกย่องอย่างแท้จริงหรือไม่ คนที่นอนเตียงเดียวกัน คนในครอบครัวเดียวกัน กินข้าวหม้อเดียวกันสามารถชมเราเช่นนี้หรือ? ถ้าชมแสดงว่ามีน้ำหนักรวม

เมื่อลูก ๆ และสามีของเธอตื่นขึ้นต่างก็สรรเสริญยกย่องเธอ เพราะเธอจัดเตรียมให้พวกเขาอย่างดี ดูแลพวกเขาอย่างเหมาะสม

เธอเป็นที่ยอมรับและสามีเธอก็สรรเสริญเธอแทนครอบครัวว่า “สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด”

หวังว่าลูกของเรา สามียของเราหรือแฟนของเรา หรือพ่อแม่ของเราจะไม่พูดเกี่ยวกับตัวเราว่า “ไม่เอาไหนสุด ๆ ที่เคยเห็นมา!” เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นเขาคิดถึงเราในแง่ดี ในแง่ที่มีความหวังใจ ไม่ใช่ตื่นขึ้นมาก็เจอคำบ่นจนหมดกำลังใจ หมดแรงออกไปต่อสู้กับชีวิตนอกบ้าน เพราะในบ้านก็แย่แล้ว

(8) สรุปความเป็นเลิศ 31:30-31

“เสน่ห์เป็นของหลอกหลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเจ้า สมควรได้รับคำสรรเสริญจงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอและให้การทำงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง”

สิ่งวิเศษสำหรับสตรีนั้นไม่อยู่ที่ความงามฝ่ายเรือนกาย เสน่ห์ที่ปั้นแต่งขึ้นด้วยเครื่องแต่งกายที่สวยงามไถ่ที่งามเพราะชนเท่านั้นก็เปล่าประโยชน์

ความสวยงามฝ่ายร่างกายเป็นสิ่งดี เป็นสิ่งน่าชื่นชม แต่มันมีวันร่วงโรยไป และไม่ได้รับประกันว่าจะถาวรตลอดไป ไม่รับประกันว่าคนที่มิเช่นนี้จะเป็นคนดีและเป็นศักดิ์ศรีเสมอไป วันหนึ่งนางงามก็จะกลายเป็นนางจอม แต่สตรีที่ประเสริฐจะเป็นที่สรรเสริญที่ประตูเมือง

บุคคลที่สวยงาม (ประเสริฐ) นำปรารถนามากกว่ารูปกายภายนอกที่งดงาม

เคล็ดลับของเธออยู่ที่ “ความยำเกรงพระเจ้า” พระธรรมสุภายิตเริ่มต้นด้วยคำสัญญาว่า

“ความยำเกรงพระเจ้า เป็นบ่อเกิดของความรู้ (สติปัญญา)” บทที่ 1:7 เพราะความยำเกรงพระเจ้า เธอจึงมีสติปัญญา

สติปัญญาของเธอมาจากความยำเกรงพระเจ้า การรู้จักพระองค์อย่างใกล้ชิดทำให้เธอเป็นดั่งเช่นที่เธอเป็น เกียรติเป็นของพระเจ้า ผู้ที่ให้เกียรติพระเจ้า ย่อมได้รับเกียรติจากพระองค์ตอบแทน (1 ซามูเอล 2: 30)

ผลผลิตหรือผลงานที่เธอได้ลงทุนลงแรงไปที่ยกย่องสรรเสริญ

เราควรให้เกียรติและยกย่องสตรีในชีวิตของเรา ไม่ควรเก็บคำยกย่องสรรเสริญที่ควรมอบให้ไม่ว่าสตรีนั้นจะเป็นมารดาหรือภรรยา หรือใครที่มีส่วนในชีวิตของเรา

3. บทเรียนที่ควรนำมาใช้

สิ่งที่ปรากฏในพระธรรมตอนนี้อาจไม่ใช่บุคคลิกที่ปรากฏในทันทีทันใด แต่เป็นเป้าหมายที่เราควรเดินไป ควรเสาะหามาในชีวิตให้มีคุณสมบัติดังกล่าวมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยสรุปดังนี้

สตรีที่ประเสริฐคือสตรีที่มีความเข้มแข็ง มีสติปัญญาเป็นเลิศ มีความชำนาญหลายด้าน และมีความเมตตา

(1) เราต้องพัฒนาชีวิตให้มีความเข้มแข็งเสมอ ฝึกฝนตัวเองให้สามารถรับสิ่งที่ยาก ๆ ได้มากขึ้น ไม่ใช่เมื่อก่อนรับเรื่องยากไม่ได้ปัจจุบันผ่านมาหลายสิบปีก็ยิ่งเหมือนเดิมความเข้มแข็งเป็นสิ่งที่ต้อง

ฝึกฝนและสะสมเหมือนการออกกำลังกาย เหมือนนักกีฬาที่ต้องหมั่นฝึกเสมอ เริ่มต้นวัน เพราะเมื่อวันนั้นมาถึง เราก็ทนได้

สตรีในพระคัมภีร์ไม่ใช่สตรีที่เป็นช่างเท้าหลัง นั่งเฉย ๆ ไม่เอาไหนทำอะไรก็ไม่เป็น ให้ทำอะไรก็ถอยไว้ก่อน ไม่เป็นไว้ก่อน ปฏิเสธไว้ก่อน แต่ในที่นี่พูดถึงสตรีที่กล้าหาญสามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างโดดเด่นขณะเดียวกันก็สามารถรักษากิจการในครัวเรือนได้เป็นอย่างดี

(2) เราต้องขอพระเจ้าให้มีสติปัญญาเป็นเลิศ มีความคิดอ่านมาจากพระเจ้า สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเราขอมงานต่อพระเจ้า ขอมเชื่อฟังพระองค์ ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิต “ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นบ่อเกิดของสติปัญญา” ถ้าเราขาดเราต้องเข้ามาถึงเคล็ดลับอันนี้ ไม่ว่าในหน้าที่การงานหรืออาชีพใด

เราจะได้สิ่งเหล่านี้เข้ามาในชีวิตอย่างไร?

อิสยาห์ 50:4-5 “พระเจ้าได้ประทานให้ข้าพเจ้ามีลิ้นของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงสอน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ที่จะคำผู้ที่เหน็ดเหนื่อยไว้ด้วยถ้อยคำ ทุก ๆ เช้าพระองค์ทรงปลุก ทรงปลุกหูของข้าพเจ้าเพื่อให้ฟังอย่างผู้ที่พระองค์ทรงสอน พระเจ้าได้ทรงเบิกหูข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็ไม่ได้คืนข้าพเจ้าไม่หันกลับ”

สติปัญญาจากการขอมฟังพระเจ้าเสมอ และตั้งใจให้พระเจ้าสอนในชีวิต ไม่ใช่ด้าน เข้าเฝ้าพระเจ้าทุกวัน

สติปัญญาจากพระเจ้าทำให้เราเห็นคุณค่าของชีวิตที่แท้จริง รู้ว่าอะไรดี อะไรยอดเยี่ยมและอะไรเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ทำให้เราสามารถแยกแยะสิ่งมอมเมาของค่านิยม ของโฆษณา หรือคำสอนที่ชักจูงเราอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน เช่น การมีน้อยคือ ความผิด การมีชีวิตที่สมถะและเสียสละเป็นเรื่องไร้เวลา การไม่ร่ำรวย คือ การถูกข่มหรือเป็นคนไม่เอาไหนค่าของคนอยู่ที่เปลือกนอก ฯลฯ เราต้องรู้จักสร้างภูมิคุ้มกันที่ถูกต้อง

(3) เราต้องฝึกฝนความชำนาญในหลาย ๆ ด้าน คือฝึกฝนชีวิตในหลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่ด้านใดด้านหนึ่ง เพียงด้านเดียว เพราะชีวิตของเราต้องมีหลายด้าน เช่น ด้านครอบครัวด้านอาชีพการเรียน ด้านสังคม ด้านคริสตจักร ฯลฯ ดังนั้น เราต้องขอพระเจ้าให้เราสามารถฝึกฝนเป็นคนที่มีความสามารถมีความชำนาญในสิ่งที่เราทำมากขึ้น ไม่ใช่ขี้เกียจวันยังทำงาน ความรับผิดชอบของเราจะไม่เอาไหน

ไม่มีใครที่เกิดมาเก่งหมดทุกด้านแต่มีหลายคนที่เก่งมาก ๆ เพราะเขาหมั่นฝึกฝนชีวิตของเขากับพระเจ้าขอมให้พระเจ้าปั้นชีวิตของเขาในด้านต่าง ๆ ถ้าเราปฏิเสธการเรียนรู้ เราก็กำลังปฏิเสธความเป็นเลิศในชีวิตของเราที่พระเจ้าประสงค์มอบให้ การเรียนรู้และความชำนาญเป็นเรื่องของทักษะต้องทำ

หลาย ๆ ครั้งจึงจะชำนาญ ในโลกของความเป็นจริงนั้น คนที่เก่งกว่าเราเป็นเพราะเขาตั้งใจและขยัน ฝึกฝนมากกว่า ไม่มีทางลัดใด ๆ นอกจากหนทางแห่งความอดทนในการฝึกฝนและสู้จนถึงที่สุด

(4) เราต้องมีใจเมตตากรุณาต้องรู้เรียนรู้หิบบิ้นออกไป ช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก แน่แน่นอน การช่วยเหลือผู้อื่นหมายถึงเราต้องลำบากต้องเสียสละบ้าง ซึ่งไม่มีการช่วยเหลือใดที่มีความหมายถ้าขาดการเสียสละเราต้องยอมลำบากเพื่อช่วยเหลือผู้ขัดสน เราต้องรู้จักหิบบิ้นไม่ใช่ว่ารับอย่างเดียว เพราะการให้เป็นเหตุให้เกิดความสุขยิ่งกว่าการรับ อย่าลืม!

มีความรักเป็นสรวง เป็นกุญแจสำคัญของความช่วยเหลือ ถ้าขาดเราต้องขอกับพระเจ้าให้มีจิตใจที่เปี่ยมด้วยความรักและเมตตาผู้อื่นให้ความรักของเราแผ่ขยายออกจากรอบนอกเขตของเราไปสู่ผู้อื่น

สองมือที่ไขว่คว้าเข้ามา ต้องเป็นสองมือที่หิบบิ้นออกไป ไม่ใช่เป็นสองเท้าที่เหยียบให้ผู้อื่น

4. สรุป

- ไม่ว่าเราจะเป็นสตรีหรือบุรุษเป็นแม่หรือคนโสด เป็นภรรยาหรือสามี พระธรรมสุภาสิตตอนนี้เตือนชีวิตของเราให้มีชีวิตที่งดงาม ระวังคำนิยมผิด ๆ ของโลกที่กำลังกล่อมเกลาชีวิตของเราให้หลงระเริงอยู่กับมันตลอดไป ทำให้เราต้องสับสนกับชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตคริสเตียน

คุณสมบัติของความเป็นเลิศในพระธรรมข้อนี้คือ

การทำงานหนัก (เต็มที) รับหน้าที่ใดทำเต็มที่เต็มกำลังเหมือนทำให้กับพระเจ้า

ขำเกรงพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจและสิ่งสุดกำลังของเรา

ให้เกียรติคู่ครองของเรา

มองกาลไกล อย่างมองแค่ผลประโยชน์เบื้องหน้า แต่ขอพระเจ้าให้เราเห็นได้ไกล มองยาวออกไป

มีกำลังใจที่อยู่เสมอ ไม่แพ้ง่ายหน่ายเร็ว

ห่วงใยและสนใจผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน

มีสติปัญญาในการจัดการกับเงินทองในความรับผิดชอบของเรา

แล้วเราจะมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ สามารถยืนหยัดอยู่ในสังคมแห่งความวุ่นวายนี้ได้ มีชีวิตที่สง่างาม วิเศษและประเสริฐตัดสินใจได้ถูกต้อง และสามารถดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 46 ฉบับที่ 245 กรกฎาคม – สิงหาคม 1995, หน้า 3-9.